

Księga Hioba

Rozdział 12

1. Zatem odpowiedział Ijob i, rzekł: **2.** Wierście wy sami ludźmi? i z wamiż umrze mądrość? **3.** Teżci ja mam serce jako i wy, anim jest podlejszym niżeli wy; a któż i tego nie wie, co i wy? **4.** Pośmiewiskiem jestem przyjacielowi memu, który gdy woła do Boga, ozywa mu się; naśmiewiskiem jest sprawiedliwy i doskonały. **5.** Ten, co jest upadku bliski, jest pochodnią wzgardzoną człowiekowi, według myśli pokoju zażywającemu. **6.** Spokojne i bezpieczne są namioty zbójców tych, którzy drażnią Boga, którym Bóg daje w ręce dobre rzeczy. **7.** A nawet pytaj się proszę bydłat, a one cię nauczą; i ptastwa niebieskiego, a oznajmi tobie. **8.** Albo się rozmów z ziemią, a ona cię nauczy, i rozpowiedząć ryby morskie. **9.** Któż nie wie z tych wszystkich rzeczy, że to ręka Pańska sprawiła? **10.** W którego ręku jest dusza wszelkiej rzeczy żywej, i duch wszelkiego ciała ludzkiego. **11.** Azaż nie ucho mowy doświadcza, jako usta pokarmu smakują? **12.** W ludziach starych jest mądrość, a w długich dniach roztropność. **13.** Dopieroż u Pana jest mądrość, i siła, i rada, i umiejętność. **14.** Oto on burzy, a nikt nie zbuduje; zamknie człowieka, a nikt mu nie otworzy. **15.** On gdy zatrzyma wody, wyschną; a gdy je wypuści, podwracają ziemię. **16.** U niego jest moc i mądrość. Jego jest błądzący, i w błąd zawodzący. **17.** On obiera radców z mądrości, a sędziów przywodzi do głupstwa. **18.** On pas królów rozwiązuje, i znowu przepasuje pasem biodra ich. **19.** Podaje książęta na łup, a mocarze podwraca. **20.** Odejmuje usta krasomówcom, a rozsądek starym odbiera. **21.** Wylewa wzgardę na książęta, a mdli siły mocarzów. **22.** On odkrywa głębokie rzeczy z ciemności, a wywodzi na jaśnię cień śmierci. **23.** Rozmnaża narody, i wytraca je; rozszerza lud, i umniejsza go. **24.** On odejmuje serca przełożonym ludu ziemi, a czyni, że błądzą po pustyni bezdrożnej; **25.** Że macają w ciemnościach, gdzie nie masz światłości, a sprawuje, że błądzą jako pijani.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.